

□ Немачка штампа анализира Вучићеву најаву повлачења са дужности председника државе. Зидојче цајтунг доноси наслов „Вучићево стратешко повлачење“. Франкфуртер алгемајне цајтунг је директнији: „Отићи да би се остало“.

Новинар минхенског листа Зидојче цајтунг (СЗ) Јаник Јешилгоз у свом тексту износи оцену да је у случају Вучићеве најаве „очигледно да се припрема за нову дужност“, преноси Дојче веле.

Новинар притом подсећа немачке читаоце да су очекивања од Александра Вучића била су велика када је 2014. године ступио на своју прву функцију председника Владе Србије:

„Тада је најавио да ће своју земљу приближити Европској унији, борити се против корупције и изградити мање оптерећене односе с Косовом. Петнаест година раније био је 'министар информисања' ратног хушкача Слободана Милошевића и снабдевао је српску јавност пропагандом против НАТО и албанског становништва

на Косову. 'Био сам у заблуди', рекао је касније покајнички и сигнализирао Бриселу и Берлину да се тамо поново може рачунати на 'поузданог партнера' на Западном Балкану.“

Потом се аутор окреће ономе шта је Вучић у годинама на власти заиста урадио: гушење медијских слобода и срозавање правне државе „на један од најнижих нивоа у Европи“, ограничавање фер политичке утакмице, све гласније оптужбе да је Вучићева странка повезана са организованим криминалом.

Аутократска традиција замене функција

Упкос Вучићевој најави да ће се повући с дужности председника државе, аутор текста пише: „Не очекује се, међутим, да ће се потом потпуно повући из политике“. Новинар притом наводи изјаве председника Српске напредне странке, Милоша Вучевића, и председнице Народне скупштине, Ане Брнабић, који кажу да се надају како ће Вучић прихватити кандидатуру за будућег председника владе.

„Уколико до тога дође, Вучић би се сврстао у аутократску традицију стратешке замене функција. Већ је Владимир Путин препустио Дмитрију Медведеву председничку функцију у Русији на четири године, пре него што су уставне промене омогућиле Путинов дужи повратак на чело државе.

На Балкану постоји и актуелан пример. Милорад Додик, дугогодишњи председник Републике Српске, српског ентитета у Босни и Херцеговини, прошле зиме препустио је своју функцију, услед потернице и међународног притиска, свом идеолошки блиском сараднику Синиши Карану“, читамо у минхенском листу Зидојче цајтунг.

Слично као у Мађарској?

Потом аутор износи закључак: „Ипак, није извесно да ће СНС победити на предстојећим ванредним изборима и да ће Вучић наставити да влада у Београду. Српски институти за истраживање јавног мњења очекују неизвесну трку између СНС-а и студентског

покрета, који већ више од годину и по дана организује велике протесте широм земље. Том покрету иде у прилог и чињеница да у земљи постоји расположење за промене, слично ономе које је недавно постојало у суседној Мађарској пред крај ере Виктора Орбана.“

Ипак, није извесно да ће СНС победити на предстојећим ванредним изборима и да ће Вучић наставити да влада у Београду

Новинар Јешилгоз додаје међутим да се, за разлику од Мађарске, протестни покрет сасвим свесно до сада „није определио за једну личност која би га представљала. Због тога ће много зависити од тога да ли ће опозиција успети да пронађе кандидата са широком подршком“. Он појашњава да опозиција током претходних година, „осим опште жеље за променама, није успела да се усагласи ни око основних смерница политике Србије после Вучића“.

Кога ће Вучић послати у трку за место председника?

Слична анализа може се прочитати и у листу Франкфуртер алгемајне цајтунг (ФАЗ), а преноси Дојче веле.

Бечки дописник, Михаел Мартенс, пише:

Вучић је и раније више пута најављивао ствари којима се касније више није враћао. Ипак, сасвим је могуће да ће овога пута своје речи спровести у дело и заиста поднети оставку. Али не да би се одрекао власти, већ да би је обезбедио за још много година

„Вучић је и раније више пута најављивао ствари којима се касније више није враћао. Ипак, сасвим је могуће да ће овога пута своје речи спровести у дело и заиста поднети оставку. Али не да би се одрекао власти, већ да би је обезбедио за још много година. Власт у Србији већ око деценију и по налази се тамо где је Вучић, а не нужно тамо где је, према Уставу, формално смештена.“

Мартенс потом описује потпуну селидбу моћи из премијерске у председничку фотељу заједно са Вучићем 2017. године.

„Уколико Вучић сада, како многи посматрачи у Београду претпостављају, поново буде тежио функцији председника Владе, могла би поново да буде успостављена ранија расподела улога. Према том сценарију, Вучић ће покушати да на функцију председника државе буде изабрана њему лојална особа, како би он као премијер задржао све конце власти у својим рукама“, констатује немачки новинар. Он наводи и отворена питања – да ли ће заиста бити избора до краја године, кога ће Вучић послати у трку за место председника, кога ће кандидовати студентски покрет?

„У Београду добро обавештени извори тврде да Вучић има потешкоћа да пронађе кандидата или кандидаткињу са изгледима за победу. С друге стране, евентуални пораз на председничким изборима вероватно би могао да поднесе и да покуша да једноставно игнорише председника државе који би био наклоњен опозицији.“

(Дојче веле-Н1)